

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη](#) > [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλας Στον Τομέα Των Αστικών Υποθέσεων](#) > [Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού](#) > [Portugal](#)

Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού

Πορτογαλία

Πορτογαλία

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ/ΑΡΧΩΝ

Το παρακάτω εργαλείο αναζήτησης θα σας βοηθήσει να προσδιορίσετε τα δικαστήρια ή τις αρχές με αρμοδιότητα για συγκεκριμένη ευρωπαϊκή νομική πράξη. Σημείωση: παρότι έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλιστεί η ακρίβεια των αποτελεσμάτων, ενδέχεται, να μην καλύπτονται ορισμένες περιπτώσεις καθορισμού αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο α) - Δικαστήρια που έχουν οριστεί ως αρμόδια για την έκδοση διαταγής δέσμευσης

Λαμβανομένης υπόψη της καθ' ύλην αρμοδιότητας του εκάστοτε δικαστηρίου βάσει αξίας και αντικειμένου σύμφωνα με τον νόμο για την οργάνωση των δικαστηρίων (Lei da Organização do Sistema Judiciário) (νόμος αριθ. 62/2013 της 26ης Αυγούστου 2013), τα δικαστήρια που έχουν οριστεί ως αρμόδια για τη διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού είναι τα ακόλουθα:

- τα κεντρικά πολιτικά τμήματα (juízos centrais cíveis) των δικαστηρίων
- τα τοπικά πολιτικά τμήματα (juízos locais cíveis) και τα τμήματα γενικής αρμοδιότητας (juízos de competência genérica).
- τα τμήματα οικογενειακών υποθέσεων και ανηλίκων (juízos de família e menores)
- τα τμήματα εργατικών υποθέσεων (juízos do trabalho)
- τα τμήματα εμπορικών υποθέσεων (juízos de comércio)
- τα τμήματα εκτελέσεων (juízos de execução)
- το δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας (tribunal da propriedade intelectual)
- το δικαστήριο ανταγωνισμού, ρυθμιστικών ζητημάτων και εποπτείας (tribunal da concorrência, regulação e supervisão)
- δικαστήριο ναυτικών υποθέσεων (tribunal marítimo)

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο β) - Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Σύλλογος νομικών αντιπροσώπων και δικαστικών επιμελητών (Ordem dos Solicitadores e Agentes de Execução - OSAE).

Rua Artilharia 1, n.º 63

1250-038 Lisboa

Τηλ.: (+351) 213894200

Φαξ: (+351) 213534870

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: geral@osae.pt

<http://osae.pt/pt/pag/osae/osae/1/1/1/1>

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Μέθοδοι για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Στο εθνικό δίκαιο προβλέπονται οι εξής μέθοδοι:

- υποχρέωση όλων των τραπεζών στην Πορτογαλία να γνωστοποιούν αν ο οφειλέτης τηρεί λογαριασμό σε αυτές [άρθρο 14 παράγραφος 5 στοιχείο α)]
- πρόσβαση της αρχής πληροφόρησης στα σχετικά στοιχεία όταν τα εν λόγω στοιχεία φυλάσσονται από δημόσιες ή διοικητικές αρχές σε μητρώα ή αλλού [άρθρο 14 παράγραφος 5 στοιχείο β)].

Οι μέθοδοι αυτές ενσωματώνονται στο άρθρο 749 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας και ρυθμίζονται από το άρθρο 17 της υπουργικής απόφασης αριθ. 282/2013, της 29ης Αυγούστου, όπως έχει τροποποιηθεί.

Για να είναι σε θέση η αρμόδια αρχή (OSAE) να λάβει πληροφορίες σχετικά με την ύπαρξη λογαριασμών στην Πορτογαλία απευθύνεται αίτηση παροχής πληροφοριών στην Τράπεζα της Πορτογαλίας. Εσωτερικά, οι εν λόγω αιτήσεις παροχής πληροφοριών μπορούν να υποβάλλονται μόνο με τον αριθμό φορολογικού μητρώου (NIF) ή τον αριθμό μητρώου νομικών προσώπων (NIPC) του οφειλέτη. Ως εκ τούτου, προκειμένου το αίτημα να αντιμετωπιστεί γρήγορα, συνιστάται να αναφέρονται τα ακόλουθα στοιχεία στην αίτηση:

- αριθμός φορολογικού μητρώου (NIF) του οφειλέτη ή
- αριθμός μητρώου νομικών προσώπων (NIPC), για τις επιχειρήσεις
- διεύθυνση του οφειλέτη

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο δ) – Δικαστήρια στα οποία ασκείται το ένδικο μέσο κατά της άρνησης έκδοσης της ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης

Αρμόδια δικαστήρια για την έκδοση απόφασης επί ένδικου μέσου είναι τα εφετεία (tribunais da relação).

Ωστόσο, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ε) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής δέσμευσης και άλλων εγγράφων

- Τα δικαστήρια, και συγκεκριμένα οι δικαστικοί λειτουργοί (oficiais de justiça)
- Σύλλογος νομικών αντιπροσώπων και δικαστικών επιμελητών (Ordem dos Solicitadores e Agentes de Execução - OSAE), και συγκεκριμένα οι δικαστικοί επιμελητές.

Κατά κανόνα, οι δικαστικοί επιμελητές είναι αρμόδιοι για τη διενέργεια των απαραίτητων επιδόσεων.

Σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο της Πορτογαλίας, οι δικαστικοί λειτουργοί παρεμβαίνουν μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- εκτελέσεις στις οποίες ο δανειστής είναι το Δημόσιο
- εκτελέσεις στις οποίες η εισαγγελική αρχή εκπροσωπεί τον δανειστή
- όταν δεν υπάρχει δικαστικός επιμελητής στην περιφέρεια όπου εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης και ο διορισμός επιμελητή από άλλη περιφέρεια θα είχε ως αποτέλεσμα δυσανάλογα κόστη. Η παρέμβαση αυτή αποφασίζεται από τον δικαστή, κατόπιν αίτησης του δανειστή
- αν οι απαραίτητες διαδικαστικές ενέργειες θα είχαν ως αποτέλεσμα δυσανάλογα έξοδα μετακίνησης και δεν υπάρχει δικαστικός επιμελητής στον τόπο όπου θεωρείται ότι πραγματοποιούνται οι εν λόγω ενέργειες. Η παρέμβαση αυτή αποφασίζεται από τον δικαστή, κατόπιν αίτησης του δικαστικού επιμελητή
- εκτέλεση η αξία της οποίας δεν υπερβαίνει το ποσό των 10 000,00 EUR, αν οι δανειστές είναι φυσικά πρόσωπα και η αίτηση δεν συνδέεται με εμπορική ή βιομηχανική δραστηριότητα, εφόσον οι δανειστές διατυπώσουν το σχετικό αίτημα στην αίτηση εκτέλεσης και καταβάλλουν τα απαραίτητα δικαστικά

έξοδα

- εκτέλεση η αξία της οποίας δεν υπερβαίνει το ποσό των 30 000,00 EUR, αν η αίτηση είναι εργατικής φύσης, εφόσον ο δανειστής διατυπώσει το σχετικό αίτημα στην αίτηση εκτέλεσης και καταβάλλει τα απαραίτητα δικαστικά έξοδα.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο στ) – Αρμόδια για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης αρχή

Σύλλογος νομικών αντιπροσώπων και δικαστικών επιμελητών (Ordem dos Solicitadores e Agentes de Execução - OSAE).

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) – Βαθμός στον οποίο επιτρέπεται η δέσμευση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών αντιπροσώπου

Η πορτογαλική νομοθεσία θεσπίζει τεκμήριο από κοινού συμμετοχής στην πίστωση κατά ίσα μέρη, δηλαδή, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο, κάθε ένας από τους καταθέτες τεκμαίρεται ότι είναι δικαιούχος στο ήμισυ του λογαριασμού (άρθρα 513 και 516 του πορτογαλικού Αστικού Κώδικα). Έτσι, η δέσμευση αφορά το μερίδιο του οφειλέτη στον κοινό λογαριασμό, ενώ τεκμαίρεται ότι τα μερίδια είναι ίσα (άρθρο 780 παράγραφος 5 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Το τεκμήριο αυτό ανατρέπεται αν αποδειχθεί το αντίθετο, αν, δηλαδή, αποδειχθεί ότι τα χρήματα που είναι κατατεθειμένα σε τραπεζικό λογαριασμό ανήκουν μόνο σε έναν δικαιούχο ή σε ορισμένους από τους δικαιούχους, ή ότι τα μερίδια των δικαιούχων είναι διαφορετικά, ή ότι τα χρήματα ανήκουν σε τρίτον.

Αν η αίτηση για την έκδοση διαταγής δέσμευσης υποβληθεί μόνο κατά του ενός εκ των συζύγων αλλά δεσμευθεί κοινός λογαριασμός που ανήκει και στους δύο επειδή τα γνωστά περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη δεν επαρκούν, πρέπει να κλητευθεί ο άλλος ή η άλλη σύζυγος ώστε να ζητήσει το διαχωρισμό των περιουσιακών στοιχείων ή να δηλώσει, κατόπιν αιτήματος του καθ' ου η αίτηση, ότι αποδέχεται την κατανομή της οφειλής. Αν η αίτηση για την έκδοση διαταγής δέσμευσης υποβληθεί μόνο κατά ενός εκ των συζύγων και δεσμευθεί λογαριασμός του οποίου ο εν λόγω σύζυγος είναι ο μοναδικός δικαιούχος, ο σύζυγος μπορεί να ισχυριστεί ότι η οφειλή είναι κοινή, περίπτωση στην οποία μπορεί να δεσμευθεί κοινός λογαριασμός που ανήκει και στους δύο συζύγους, εάν υπάρχει (άρθρο 740 παράγραφος 1 άρθρο 741 παράγραφος 1 και άρθρο 742 παράγραφος 1 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Αν ο δικαιούχος τραπεζικού λογαριασμού είναι επίσης ο οφειλέτης, αλλά τα χρήματα που είναι κατατεθειμένα στον λογαριασμό υποτίθεται ότι ανήκουν σε τρίτον, ο τελευταίος μπορεί να ασκήσει ανακοπή (άρθρο 342 παράγραφος 1 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας). Αν ο οφειλέτης φέρεται να είναι ο ιδιοκτήτης χρημάτων που είναι κατατεθειμένα σε λογαριασμό τρίτου, μπορεί να προσβάλει τη διαταγή δέσμευσης ή να ασκήσει ανακοπή κατά αυτής, προβάλλοντας πραγματικά περιστατικά ή προσκομίζοντας αποδεικτικά στοιχεία που δεν λήφθηκαν υπόψη από το δικαστήριο και τα οποία μπορούν να ανατρέψουν τη βάση στην οποία στηρίχθηκε η διαταγή (άρθρο 372 παράγραφος 1 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας). Στην πρώτη περίπτωση, τη δέσμευση προσπαθεί να εμποδίσει ο τρίτος, ενώ στη δεύτερη περίπτωση προσπαθεί να την εμποδίσει ο οφειλέτης.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο η) – Εφαρμοστέοι κανόνες όσον αφορά τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση

Σύμφωνα με το άρθρο 391 παράγραφος 2 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, για τη διαταγή δέσμευσης εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι διατάξεις που διέπουν την κατάσχεση.

Με αυτή την έννοια, η κατάσχεση πρέπει να περιορίζεται στα περιουσιακά στοιχεία που είναι απαραίτητα για να καλυφθεί το ποσό της οφειλής την οποία αφορά η εκτέλεση και το αναμενόμενο κόστος της εκτέλεσης (άρθρο 735 παράγραφος 3 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Σύμφωνα με το άρθρο 738 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, είναι ακατάσχετα τα δύο τρίτα (2/3) του καθαρού ποσού αποδοχών, μισθού, ποσού που λαμβάνεται περιοδικά ως σύνταξη ή ως άλλου είδους κοινωνικό επίδομα, ποσού ασφάλειας, αποζημίωσης λόγω ατυχήματος, ισόβιας προσόδου ή κάθε είδους πληρωμής που διασφαλίζει τη συντήρηση του καθ' ου η εκτέλεση. Για τους σκοπούς του υπολογισμού του εν λόγω καθαρού ποσού, λαμβάνονται υπόψη μόνο οι κρατήσεις που είναι υποχρεωτικές βάσει νόμου. Το ανώτατο

όριο του προαναφερθέντος ακατάσχετου ισούται με τρεις εθνικούς κατώτατους μισθούς όπως διαμορφώνονται κατά τον χρόνο της κατάσχεσης το κατώτατο όριο του ακατάσχετου, όταν ο καθ' ου δεν διαθέτει άλλα εισοδήματα, αντιστοιχεί σε έναν εθνικό κατώτατο μισθό.

Ειδικά για την περίπτωση κατάσχεσης τραπεζικών λογαριασμών, η συνολική αξία του ακατάσχετου ποσού ισούται με τον εθνικό κατώτατο μισθό.

Λαμβάνοντας υπόψη το ύψος και το είδος της οφειλής, καθώς και τις ανάγκες του οφειλέτη και της οικογένειάς του, ο δικαστής μπορεί, κατ' εξαίρεση, να μειώσει, για περίοδο την οποία θεωρεί εύλογη, το υποκείμενο σε κατάσχεση μέρος του εισοδήματος, καθώς και να το εξαιρέσει πλήρως από την κατάσχεση, για περίοδο που δεν υπερβαίνει το ένα έτος.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι είναι ακατάσχετες τραπεζικές καταθέσεις που προκύπτουν από την ικανοποίηση ακατάσχετης οφειλής, σύμφωνα με το άρθρο 739 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο θ) – Τέλη, αν χρεώνονται από τις τράπεζες, για την εκτέλεση ισοδύναμων εθνικών διαταγών ή για την παροχή στοιχείων λογαριασμού και πληροφοριών ως προς το ποιο μέρος υποχρεούται να καταβάλλει τα εν λόγω τέλη

Σύμφωνα με το άρθρο 780 παράγραφος 12 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, οι τράπεζες έχουν μόνο το δικαίωμα να επιβάλλουν τέλη για τις υπηρεσίες που παρέχουν στις περιπτώσεις στις οποίες ο δανειστής είναι εμπορική εταιρεία για λογαριασμό της οποίας έχουν καταχωριστεί, το προηγούμενο έτος, σε δικαστήριο, γραμματεία δικαστηρίου ή υπηρεσία, 200 ή περισσότερες αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων.

Η υπουργική απόφαση αριθ. 202/2011, της 20ής Μαΐου, όπως έχει τροποποιηθεί, καθορίζει το επίπεδο, τον τρόπο καταβολής και είσπραξης, και την κατανομή των ποσών που σχετίζονται με αυτά τα τέλη.

Τα τέλη αυτά αφορούν έξοδα που σχετίζονται με τη διαδικασία και που βαρύνουν αποκλειστικά τον δανειστή, δεν περιλαμβάνουν την αμοιβή και τα έξοδα του δικαστικού επιμελητή ή τα έξοδα της εκτέλεσης, και δεν μπορούν να απαιτηθούν ως έξοδα των διαδίκων (άρθρο 1 παράγραφος 2 της υπουργικής απόφασης αριθ. 202/2011, της 20ής Μαΐου).

Όταν κατάσχετα υπόλοιπο τραπεζικού λογαριασμού του οποίου δικαιούχος είναι ο καθ' ου, καταβάλλεται το ένα πέμπτο (1/5) μίας λογιστικής μονάδας, ήτοι 20,40 EUR.

Όταν η κατάσχεση δεν είναι εφικτή (επειδή δεν υπάρχει τραπεζικός λογαριασμός ή υπόλοιπο στο όνομα του καθ' ου), καταβάλλεται το ένα δέκατο (1/10) μίας λογιστικής μονάδας, ήτοι 10,20 EUR.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ι) – Την κλίμακα τελών ή άλλους κανόνες για τον καθορισμό των τελών που χρεώνονται από οιαδήποτε αρχή ή άλλο φορέα που συμμετέχει στη διεκπεραίωση ή εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης

Στην Πορτογαλία, η παροχή πληροφοριών σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς γίνεται από τις τράπεζες υπό τις προϋποθέσεις και για τα ποσά του άρθρου 50 παράγραφος 1 στοιχείο θ).

Στη διεκπεραίωση ή εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης καταβάλλονται τα ακόλουθα τέλη:

- 25,00 EUR αν ο οφειλέτης έχει την κατοικία του στο κράτος μέλος προέλευσης
- 51 EUR αν ο οφειλέτης έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος προέλευσης.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ια) – Κατάταξη, ενδεχομένως, ισοδύναμων εθνικών διαταγών

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) – Δικαστήρια ή αρχή εκτέλεσης που έχει αρμοδιότητα επί προσφυγής

Ένδικα βοηθήματα κατά της διαταγής, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1:

- Το δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την άσκηση του ένδικου βοηθήματος και την έκδοση απόφασης επί

αυτού είναι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που εξέδωσε τη διαταγή δέσμευσης.

Ένδικα βοηθήματα κατά της εκτέλεσης της διαταγής δέσμευσης σύμφωνα με το άρθρο 34:

- τα κεντρικά πολιτικά τμήματα των δικαστηρίων για εκτελέσεις που αφορούν ποσό μεγαλύτερο από 50 000 EUR
- Τα τοπικά πολιτικά τμήματα ή, ελλείψει αυτών, τα τμήματα γενικής αρμοδιότητας των δικαστηρίων για εκτελέσεις που αφορούν ποσό ίσο ή μικρότερο από 50 000 EUR*.

* Το ποσό αυτό συμπεριλαμβάνει το κεφάλαιο και τους τόκους / τις ποινές, που υπολογίζονται έως την ημερομηνία έκδοσης της διαταγής δέσμευσης.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ) – Δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκείται το ένδικο μέσο και τυχόν προθεσμία άσκησης του

Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση (άρθρο 637 παράγραφος 1 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας). Μετά την άσκηση του, το ένδικο μέσο εξετάζεται από το εφετείο (Tribunal da Relação).

Η προθεσμία για την άσκηση του ένδικου μέσου είναι 15 ημέρες από την κοινοποίηση της απόφασης (άρθρο 638 παράγραφος 1 και άρθρο 363 παράγραφος 1 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) – Δικαστικά έξοδα

Καταρχάς, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το άρθρο 5 του κανονισμού για τα δικαστικά έξοδα, που εγκρίθηκε με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 34/2008, της 26ης Φεβρουαρίου, προβλέπει ότι τα δικαστικά έξοδα εκφράζονται σε λογιστικές μονάδες (UC), ενώ επί του παρόντος 1 λογιστική μονάδα αντιστοιχεί σε 102 ευρώ. Το ύψος του καταβλητέου δικαστικού τέλους καθορίζεται ανάλογα με την αξία της διαφοράς ή την πολυπλοκότητά της.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφοι 1, 4 και 7 και τον πίνακα II του κανονισμού για τα δικαστικά έξοδα, στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων η αξία του αντικειμένου της οποίας αναφέρεται κατωτέρω, οφείλεται το ακόλουθο ποσό δικαστικών εξόδων:

- έως 300.000 ευρώ: 306 ευρώ (3 λογιστικές μονάδες)
- αξία ίση ή ανώτερη των 300.000,01 ευρώ: 816 ευρώ (3 λογιστικές μονάδες).

Στην περίπτωση ιδιαίτερα πολύπλοκων διαδικασιών ασφαλιστικών μέτρων, τα δικαστικά έξοδα κυμαίνονται μεταξύ 9 λογιστικών μονάδων (918 ευρώ) και 20 λογιστικών μονάδων (2.040 ευρώ). Για τον σκοπό αυτό, στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (άρθρο 530 παράγραφος 7) θεωρούνται ιδιαίτερα περίπλοκες οι αγωγές και διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων οι οποίες:

α) περιλαμβάνουν μακροσκελείς ισχυρισμούς ή απαιτήσεις·

β) αφορούν ιδιαίτερα εξειδικευμένα νομικά ζητήματα ή ειδικά τεχνικά ζητήματα ή επιτάσσουν συνδυαστική ανάλυση των νομικών ζητημάτων από διάφορες απόψεις· ή

γ) περιλαμβάνουν την εξέταση μεγάλου αριθμού μαρτύρων, την ανάλυση περίπλοκων αποδείξεων ή διάφορα μακροσκελή στάδια για τη διεξαγωγή των αποδείξεων.

Τα ως άνω ποσά μπορεί να αυξηθούν όταν οι διαδικασίες που κινούνται υπερβαίνουν ένα ορισμένο όριο ετησίως. Αυτό συμβαίνει στην περίπτωση εμπορικής εταιρείας που έχει καταθέσει, σε δικαστήριο, γραμματεία δικαστηρίου ή υπηρεσία εξυπηρέτησης του κοινού, κατά το προηγούμενο έτος, 200 ή περισσότερες αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, αγωγές, αιτήσεις για κίνηση διαδικασίας ή αιτήσεις εκτέλεσης (άρθρο 13 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Στην περίπτωση αυτή, τα έξοδα αυξάνονται κατά 3,5 λογιστικές μονάδες (357 ευρώ), 9 λογιστικές μονάδες (918 ευρώ) και μεταξύ 10 (1.020 ευρώ) και 22 λογιστικών μονάδων (2.244 ευρώ).

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιε) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των εγγράφων

Καμία.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 04/12/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.